

વा.લ. રૂ. ૧૦૦/-
વા. સ. રૂ. ૧૦૦/-

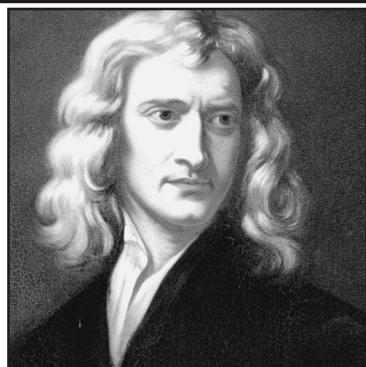
સત્યાન્વેષણ

SATYASHODHAK SABHA, SURAT

૧૫ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૨૩

Vol. 17 No. 9

ન્યુટનથી સોમનાથ

નેટ પર તમને ચોક્કસ વાંચવા મળશે :
www.satyashodhaksabha.com પર જાઓ.

અનુષ્ઠાનિક સંપત્તિ

અને

નોટસર્જન ફસ્ટના સંયુક્ત ક્રીડક્ષમે સેમીનાર

વીજાચ્છ : રામએભાઈ પારાડ અને પેરીયાર

:: લાખીમ ::	:: સ્થળ ::	:: સમય ::
૨૪-૮-૨૩	નાધસર્જન ટ્રસ્ટ મજૂરા ગેર, સુરત	સવારે ૧૦.૦૦ થી ૧.૦૦
અધ્યક્ષ શ્રી માટીન મેકવાન	:: પેપર રજૂ કરશે :: દંકેશ ઓગા * વીજચ લોતાન * સુગીત પાઠકજી આ પ્રબૃતી પર આજી લેનારાએને બુનીના વીજાને રજૂ કરવાના રહેશે. (સાંચ જ વ્યક્તિઓને 'વહેલો તે પહેલા' ના ઘોરણે લેવામં આવશે)	: અતીથી વીજોશ : ફ્રી. રાજીવ. ચક્રવારાયાણ
	:: નોંધણી માટે ::	
ડૉ. સુષ્મા એચ્યાર મો.-94261 04439 સુષ્મા એચ્યાર, મંત્રીઓ	ભાડવ એકદીચા મો.-94252 82025 સુષ્મા એચ્યાર, ભાડવ એકદીચા	સુગીત પાઠકજી નો સંપર્ક કરવો. મો.-99251 43779 સુર્યકાળના શાબ પ્રમુખ

સવારે ૬.૩૦ કલાકે નોંધણી - સ્વાગત - અંલે ભોજન લઈ છુટા પડીશું

સત્યાન્વેષણ

મુખ્ય સંપાદક

સુર્યકાન્ત શાહ

બી. એ. પરીખ
સુગ્રીત પાટકજી

સંપાદક મંડળ

ડૉ. સુભા ઐયર

મનસુખ નારીયા
જનક ભાલરીયા

૧૫ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૨૩

સંઘ અંક : ૩૮૨

Vol. 17 No. 9

(‘સત્યાન્વેષણ’ ડિઝિટલ જોડણીમાં તૈયાર થાય છે, સીવાય કે લેખકની તે માટે અનીર્ણા હોય.)

ન્યુટનથી સોમનાથ

-સુર્યકાન્ત શાહ

મોટા ભાગના વૈજ્ઞાનીકો આસ્તીક હતા, અને છે. વૈજ્ઞાનીક પદ્ધતીથી સીદ્ધાંત કલ્યાના (Hypothesis) ને તપાસવાનું અને તેના આધારે ઉપપત્તિ (Theory) અને અંતે સીદ્ધાંત (Principle) તારવવાની નાની શી શરૂઆત ન્યુટનથી થઈ એમ કહેવાય. એ પુર્વે આ બધું થતું નહોતું એમ તો કહી શકાય નહીં, પરંતુ તે છુટછવાયુ હતું. એનું કોઈ દસ્તાવેજકરણ થતું નહોતું. ન્યુટને એની વ્યવસ્થીત શરૂઆત કરી. દસ્તાવેજકરણ કર્યું. આથી વીજાનના ઈતીહાસમાં એ ન્યુટન યુગ તરીકે ઓળખાયો. ટુંકમાં વીજાનને સુદૃઢ પાયા પર મુકવામાં ન્યુટનનો ફાળો અનન્ય રહ્યો. આમ છતા, પરીસ્થીતીની કરુણતા એ હતી કે ન્યુટન જે કર્યી શોધ્યું તેમાં એને ગોડનો હાથ જ દેખાયો ! ગુરુત્વાકર્ષણનું આધાત-પ્રત્યાઘાત, ફલનશાસ્ત્ર વગેરેનો એ સંશોધક છતાં એ બધું જ ગોડના ઈશારે ચાલે છે તેવું તે પ્રમાણીકતાપુર્વક માનતો. આ માટે એ પાદરીઓની નીયમીત મુલાકાત કરતો. આપણા પુર્વ રાષ્ટ્રપતી પોતાના હોદાની ગરીમાને બાજુ પર રાખીને જેમ કેટલાક સાધુને ચરણે બેસતા હતા. તેમ ન્યુટન પણ કરતો. એણે ત્રીપાર્શ્વ કાચની મદદથી પ્રકાશનાં ક્રિરણોમાંના સાત રંગને પારખ્યા હતા. હરખપદુડો થઈને એ તે વાત પોતાના પાદરીને

ભારતીય બંધારણની પ્રા એ (અને) કલમ મુજબ વીજાન અને વૈજ્ઞાનીક અભીગમનો પ્રસાર કરવા સત્યશોધક સભા ‘સત્યાન્વેષણ’નું પ્રકાશન કરે છે. એમાં કોઈ પણ ધર્મ, જાતી કે જાતીની લાગણી

સત્યાન્વેષણ

દુભાવવાનો ઈરાદો નથી. -સંપાદક મંડળ

(૧)

સપ્ટેમ્બર-૨૦૨૩

કરી બેઠો. વીજાન પોતે જ પાયામાં ધર્મથી અલગ અને વીરુદ્ધ હોય છે. છતાં પાદરીઓ આણસમજમાં કે સમજને ન્યુટનને અલગ નહીં કરવા દેવાના હેતુએ કયાં તો એની શોધોના તેઓ વખાણ કરતા. અથવા મૌન રહેતા. બીજી બાજુ જ્યારે એ સાત રંગની વાત લઈને પાદરીઓ આગળ આલ્યો ત્યારે પાદરીઓએ જોયું કે પુરો આસ્તીક એવો ન્યુટન બાઈબલની વાતોના ફુરચા ઉડાડવા બેઠો છે. આથી એમો ન્યુટનને ખુબ ઠપકાર્યો. બીચારો ન્યુટન હેબતાઈ ગયો. ડીપ્રેશનમાં આવી ગયો. મર્યાદ ત્યાં સુધી ડીપ્રેશન એનું જીવનસાથી રહ્યું ! બીજા પણ કેટલાક વૈજ્ઞાનીકો આસ્તીક તો હતા જ, પરંતુ આગળ વધીને પાદરી હતા. એમાંનો એક કોપરનીકસ હતો. એના સુયક્ષિન્દ્રી સંશોધનને એઝો મરણપર્યત એટલા માટે જાહેર નહીં કરેલું કે એ જીણતો હતો કે એનું સંશોધન બાઈબલની વાતોથી અલગ અને વીરોધી છે. એ પાદરીનો વ્યવસાય છોડવા માંગતો નહોતો કે જેમાં એ સપાટ પૃથ્વી અને પૃથ્વીકેન્દ્રી વીશ્વના ઉપદેશ આપતો હતો ! આવું અન્ય કેટલાક વૈજ્ઞાનીકો માટે પ્રણ કહી શકાય. એમાં સૌથી મોટો અપવાદ કોઈ હોત તો તે ડાર્વિન હતો. આઈનસ્ટાઈન કેટલીકવાર હુધ-દહીમાં પગ રાખતા હતા. આથી એમના ઘણા વાક્યોને મચડીને આજે પણ આસ્તીકો આઈનસ્ટાઈનને આસ્તીકતાનો બુરખો પહેરાવતા દેખાય છે.

હવે આવા મોટા ગજાના વૈજ્ઞાનીકો આસ્તીકો હતા, અને આજે પણ કેટલાક નોબલ મેળવનારા પણ છે. તેનાં આપણા ઈસરોના નીયામક સોમનાથ આસ્તીક હોય તેનાથી રેશનાલીસ્ટોએ અકળાવાની જરૂર નથી. સોમનાથે વીજાનમાં પાયાનું કોઈ સંહોધન કર્યું હોય તો તે જીવામાં નથી. સોમનાથે તો વીશ્વમાં જે અવકાશ વીજાનના સીદ્ધાંતો તૈયાર થયા છે તેનો ઉપયોગ કરી ટેકનોલોજીની મદદથી ચંત્રયાન કે આદીત્યને અવકાશમાં રવાના કરવામાં ફાળો આપ્યો છે. આ ફાળો ઘણો મોટો છે. સમગ્ર વીશ્વને એનાથી વીજાન સંબંધી ઘણી નવી માહીતી મળેશે. એવા આપણા સૌના આદરણીય સોમનાથ એવો દાવો કરે કે તેઓ જે કંઈ કરે છે તે આપણા પુરાણા પુસ્તકમાં હતું તો એ દાવો ભવે અવાસ્તવીક હોય. રેશનાલીસ્ટોએ તે સહન કરી લેવાનો થાય. સહન કરવાનું કારણ છે. જેમ પુતીન જેવા નાસ્તીક રેશનાલીસ્ટ નથી, તેમ ન્યુટનથી માંડી સેમનાથ સુધીના ઘણા નામાંકીત વૈજ્ઞાનીકો રેશનાલીસ્ટો નથી હોતા. એમનું જીવન જુદા જુદા કમ્પાર્ટમેન્ટમાં વીચ્છીન થયેલું હોય છે. યુવાન કોપરનીકસ જીણતો હતો કે સુર્યમંડળ સુયક્ષિન્દ્રી છે, છતાં એ પૃથ્વીકેન્દ્રી (બાઈબલની) વાતોના ઉપદેશ આપતો હતો ! આવું બને, બન્યું છે. હજી પણ કદાચ એવું બને.

(વધુ પાના નં.-૪ ઉપર)

અધીક માસનું અજ્ઞાન વીજાન

-તંત્રી લેખ

સામાન્યતઃ વર્ષ ૧૨ માસનું હોય છે પણ ચાલુ વર્ષ આપણા ભારતીય ક્લેન્ડર મુજબ જોઈએ તો ૧૩ માસનું છે. આ વર્ષે બે શ્રાવણમાસ છે જેમાનો પહેલો શ્રાવણમાસ અધીકમાસ હતો.

આપણામાં એક એવી માન્યતા છે કે અધીક માસ ભગવાનનો મહીનો છે તેને પુરુસોત્તમ માસ કહેવાય છે. આ અધીકમાસમાં કથા, કીર્તન-હવન-સત્સંગ દરા ભક્તિ કરવી જોઈએ અને દરરોજ દાનપુણ્ય કરવાનું સમજાવવામાં આવે છે.આવું દાન સમાજમાં જરૂરીયાત હોય તેવા વગને નહીં પણ જરૂરીયાત ન હોય તે પણ કર્મકાંડ કરતા લોકોને કરવું જોઈએ. જેનાથી દાન કરનાર પુણ્યનું ભાથું બાંધી જાય છે અને દાન મેળવનાર દાનનું ભાથું બાંધીને ઘરે લઈ જાય છે.

કઈ તીથીએ કઈ વસ્તુનું દાન કરવાનું જોઈએ તે દાન કરવાનું કહેનારના ઘરમાં કઈ કઈ વસ્તુનું જરૂર છે તેના આધારે તીથી પ્રમાણે લીસ્ટ તૈયાર થાય છે. દા. ત. એકમના રોજ ઘઉનું દાન, બીજ-ચોખાનું, ત્રીજ-મગનું, ચોથ-ધી-તેલ, પાંચમ-કપડા, અનાજ, ઘરવખરી વગેરે, ત્રીસ તીથી મુજબ ત્રીસ પ્રકારનું દાન કરવાથી પુણ્ય મળે છે. (દાન મેળવનારને)

અધીક માસનું વીજાન :

આપણે વર્ષની ગણતરી બે રીતે કરીએ છીએ.

- (૧) સુર્ય વર્ષ (જાન્યુ.-ડિસે.) ઉત્ત્ર દીવસ, ૫ કલાક ૪૮ મીનીટ અને ૪૭૫ સેકન્ડ.
- (૨) ચંદ્ર વર્ષ (કારતક-આસો) ઉપ૪ દીવસ ૮ કલાક ૪૮ મીનીટ અને ૩૩ સેકન્ડ.

સુર્ય, ચંદ્ર, પૃથ્વી બધા ગતીશીલ છે તે આધારે બે વર્ષનો સામાન્ય તફાવત સુર્ય વર્ષ ઉત્ત્રવર્ષમાંથી ચંદ્રવર્ષ ઉપ૪ બાદ કરતાં ચંદ્ર વર્ષમાં ૧૦ દીવસની ઘટ (૩૬૫ – ૩૫૫) પડે છે તેને સરભર કરવા ચંદ્ર વર્ષની ૧ વર્ષની ઘટ ૧૦ દીવસ મુજબ ગણ વર્ષની ઘટ ૩૦ દીવસ થાય એટલો કે ૧ મહીનો થાય.

ટુંકમાં સુર્યવર્ષ અને ચંદ્રવર્ષનું માપ સરખું કરવા ચંદ્ર વર્ષમાં દર ત્રણ વર્ષ ૧ માસ ઉમેરવો પડે છે તે અધીક માસ તરીકે ઉમેરવામાં આવે છે.

આમ અધીકમાસ એ માત્ર પંચાગના ગોટાળાનો માસ છે. તેમાં બીજા ગોટાળા ઉમેરીને અધીક માસ બનાવી દીધો છે.

વાસ્તવમાં માત્ર ગ્રહોની ગતીના પરીણામનો મેળ કરવાનો માસ છે.
સત્યાન્વેધણ (3) સપ્ટેમ્બર-૨૦૨૩

અપીલ

ગુજરાતીભાષીઓ માટે રેશનાલીઝમ પર ચીતન કરતું એક માત્ર ‘સત્યાન્વેષણ’ માસીક છે. માત્ર ગુજરાત—મુંબઈમાં જ નહીં, પરંતુ અન્યત્ર પણ ગુજરાતીભાષીઓ વસે છે. એ સૌને અપીલ કરવાની કે આપ સૌ ‘સત્યાન્વેષણ’ના વાયક બનો. પ્રવર્તમાન વાયકોને પણ વીનંતી કે તેઓ દરેક બીજા પાંચ વાયકો બનાવી આપો. આપણું ‘સત્યાન્વેષણ’ દરેક મહીનાની પંદરમીએ નીયમીતપણે બહાર પડે છે. એનું વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૨૦૦/- – અને આજીવન રૂ. ૨૦૦૦/- છે. તે મ. ઓ. થી કે સત્યશોધક સભાના બેન્ક ઓફ બરોડાના ખાતામાં સીધા જમા કરાવી શકાય છે. સત્યશોધક સભાને આપવામાં આવતું દાન આવકવેરામાં રાહતને પાત્ર છે.

* દરેક ‘સત્યાન્વેષણ’ના પહેલા ટાઈટલ પર વાયકોને જણાવવામાં આવે છે કે ‘સત્યાન્વેષણ’ www.satyashodhak sabha.com પર વાંચવા મળશે. ઉપરાંત જો વાયક એનો મોબાઇલ નંબર અને ઈ-મેઇલ એડ્રેસ આપશે તો એને આ જ લવાજમ હેઠળ PDF મોકલવામાં આવશે.

(ચાલુ પાના નં.-૨ નું)

રેશનાલીસ્ટો માટે કોઈ વૈજ્ઞાનીકની શોધ રેશનાલીઝમ માટે પોષક હોવાનું સ્વીકારી શકાય, પણ એના જીવન-કવન રેશનાલીઝમથી તદ્દન ઉલટા હોઈ શકે તે બરાબર સમજવું જોઈએ. આપણે એમાં સંખ્યાબંધ અભીનેતા—અભીનેત્રીઓ જોઈએ છીએ કે તે પડા પર ભગવાનને—ખુદાને પડકારે છે અને પોતાના જીવનમાં ઉધે પગે ચાલીને પણ મંદીરે પહોંચે છે ! આવું જ વૈજ્ઞાનીકોનું. એમના પોતાના સંશેધનો એમને માટે જ્યકમળવત્ત હોય છે. કારણકે એમનો માંહયલો અવાસ્તવીક એવા અપાર્થીવ તત્ત્વની ‘માયા’ને સ્વીકારતા હોય છે. હમણાં આજુબાજુ અવૈજ્ઞાનીકતાના મહાપુર આવ્યા છે. રેશનાલીસ્ટોએ તેમાં સ્વસ્થ રહેવાનું છે. એ જ પ્રમાણે સોમનાથ જવાની આસ્તીકતા જાણીને પણ ડગી જવાની જરૂર નથી. રેશનાલીઝમ તો આનંદમય જીવન જીવવાનો અને વાસ્તવીકતા સ્વીકારવાનો પંથ છે. એ પંથ પર ચાલો ચાલ્યા જ કરીએ, ચાલ્યા જ કરીએ !

શું આત્મા જેવું કશું હોય છે ?

—ડૉ. પ્રણામ વૈદ્ય

એવું કહેવાય છે કે મનુષ્યનું મૃત્યુ થાય એટલે એનામાંથી ‘આત્મા’ ચાલ્યો જાય છે અથવા તો બીજી રીતે કહીએ તો ‘આત્મા’ જતો રહે એટલે માણસ મરી ગયો એમ કહેવાય છે અને એ માણસ નીજીવ છે એમ કહેવાય છે. કોઈના મૃત્યુ પછી ‘ઈશ્વર એના આત્માને શાંતિ આપે’ એવું પણ લોકો ભોલવા લાગે છે.

આ અંગેની કેટલીક રસપ્રદ હકીકતો તપાસીએ.

આત્મા અને એવી બધી વાતો શું કલ્યાનમાત્ર જ નથી ? ‘આત્મા’ જતો રહે એટલે એનું બધું મરી જાય એ વાત સાચી છે ? તપાસી જોઈએ. મનુષ્યનું કહેવાતું મૃત્યુ થાય પછી પણ એના વાળ, નખ અમુક સમય સુધી વધતા રહે છે. તો એ શું બતાવે છે ? બીજી વાત કે માનો કે એક માણસનું એક બોટલ જ્લડ કે લોહી આજે લીધું અને સાંજે એ માણસ મરી ગયો તો એના જ્લડના જે સેલ્સ છે એને કશું જ થતું નથી, અને જ્લડ પંદર દિવસ પછી પણ બીજા માણસને ચડાવીને એનું જીવન બચાવી લઈ શકાય છે કારણ કે એ જ્લડ ‘જીવતું’ રહે છે.

આ જ વસ્તુ ઓર્ગન ટ્રાન્સપ્લાન્ટેશનમાં પણ વીચારવી પડે. એક માણસની ક્રીડની બીજામાં નાખીએ તો એ માણસ એ ક્રીડનીથી જીવવા લાગે છે અને પેલો માણસ મરી જાય તો પણ આ માણસને કે એનામાં ટ્રાન્સપ્લાન્ટ કરેલી ક્રીડનીને કશું જ થતું નથી, આ શું બતાવે છે ? પેલા માણસનો અને ક્રીડનીનો ‘આત્મા’ જુદો છે ? માણસના મૃત્યુ પછી છ કલાક સુધીમાં એની આંખો લઈ લેવામાં આવે તો બીજાને દ્રષ્ટિ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે અને એ બીજો વ્યક્તિ આજીવન એનાથી જોઈ શકે છે. બીજા શબ્દોમાં વ્યક્તિના મૃત્યુ પછી આંખો છ કલાક સુધી જીવે છે અને જો બીજા માણસમાં રોપવામાં આવે તો આજીવન જીવે છે ! આનો અર્થ એવો કરવો કે ક્રીડનીનો કે આંખનો ‘આત્મા’ જુદો છે ?

મેડીકલ સાયન્સની વૈજ્ઞાનિક શોધો તો એમ બતાવે છે કે માનવ શરીર અબજો કોષોની એક વસાહત છે જ્યાં બધા ભેગા મળીને જે રીતે એક શહેર જીવતું હોય એ રીતે જીવે છે. અહીં બધાં અંગો એકબીજાના મીત્રો છે અને હળીમળીને સૌનાં માટે કાર્ય કરે છે. એમ કહેવાય છે કે દર સાત વર્ષ કોઈપણ માનવ શરીરના તમામે

તમામ સેલ્સ બદલાઈ જાય છે. નવા થઈ જાય છે, તો પછી એ પ્રશ્ન ખૂબ વધુ જટીલ બને છે કે 'આત્મા' એટલે શું ?

એક અત્યન્ત રસપ્રદ અને માની ન શકાય તેવી વાત જણાવું ? અલબાત, થોડી બાયોલોજી એને પૂરી રીતે સમજી શકશે. આપણું શરીર અભજો કોષોનું બનેલું છે. કોષોની અંદર અનેક નાના કાર્યશીલ યુનિટો આવેલા હોય છે. આમાંના એક ખૂબ અગત્યના યુનિટો છે કણાભસૂત્રો (Mitochondria). તેઓ કોષનાં પાવરહાઉસ કહેવાય છે. આ કણાભસૂત્રો એ પહેલાં આપણાં શરીરના કોષોમાં બહારથી આવીને રહેલ એક જાતના બેકટેરીયા હતા અને આપણા કોષોમાં રહીને આપણી સાથે સહજીવન જીવતા હતાં અને સમયાંતરે તેઓ આપણા કોષોમાં કાયમ માટે વસી ગયાં અને કોષોનાં એક યુનિટ જ બની ગયાં અને આપણને મદદ કરવા લાગ્યા. જાણો કોઈ પરગ્રહના જીવો આવીને આપણી સાથે પૃથ્વી પર વસી ગયા !!!

મેડીકલ સાયન્સ દ્વારા પુરવાર થયેલી અને સૌ દ્વારા અનુભવાયેલી હકીકત છે કે હાર્ટ બંધ થઈ જાય તો માણસનું મૃત્યુ થાય છે, બ્રેઇનકેડ એટલે હાર્ટ ચાલતું રહે. માણસ 'જીવતો' રહે પણ એનું મગજ કામ કરતું બંધ થઈ જાય અને એક વનસ્પતી જેવી સ્થીતિમાં આવી જાય. આમ મૃત્યુના પણ પ્રકારો છે. આ બધું ઘણું જટીલ છે અને આપણે ધારીએ છીએ એટલું સહેલું કે સીધું નથી.

આ બધું જોતાં એ સમજાય છે કે મૃત્યુ અને આત્મા તો પછીની વાત છે, પહેલાં તો જીવન શું છે. મૃત્યુ શું છે એ સમજવું પડે, બહુ સ્પષ્ટ નથી કે એક શહેર જે અલગ અલગ લોકો અને સંસ્થાનોનું બનેલું છે એનો કોઈ એક 'આત્મા' હોય એ સમજવું કે પુરવાર કરવું કેટલું મુશ્કેલ છે !

અંતમાં એટલું જ કહેવાનું કે આત્મા નથી એવું આ કોઈ ફાઈનલ જજેન્ટ નથી. આત્મા જેવું કણું છે કે નહીં એ વીચારવા માટેનું આહવાહન માત્ર છે. હા આ વીચારણા માન્યતાઓ વગર થવી જાઈએ., કયાંક લખ્યું છે એટલે સાચું જ હોય એવી ભામક સમજણ વગર થવી જેઈએ નહીંતર સાચું સંશોધન શક્ય નથી.

માણસ એના વર્તનથી ઓળખાય છે. વાસ્તવમાં એનું શરીર સીધુ-સાહુ એટલે કે યંત્ર સમાન છે. પરંતુ એની આજુબાજુનું વાતાવરણ એટલું સંકુલ અને ગુંચવાડાવાળું છે કે એની સાથે અનુકૂલન સાધવા જતા એની વર્તણુંક પણ ગુંચવાડાવાળી અનઅપેક્ષીત અને સંકુલ બની જાય છે. —હર્બર્ટ સાયમન

મજહબ કૌન સા ?

મરણીએ ગીરતા હૈ, મંદીર પર ભી બરસતા હૈ —સંપાદન : મોહન પટેલ
હે બાદલ બતા હે તેરા મજહબ કૌન સા હૈ ?

ઈમામ કી તું ઘાસ બુઝાયે, પુજારી કી તૃષ્ણા મિટાયે,
એ પાની બતા હે, તેરા મજહબ કૌનસા હૈ ?

મજારોં કી શાન બનતા હૈ, મુર્તીઓં કો ભી સજાતા હૈ,
એ કુલ બતા તેરા, મજહબ કૌન સા હૈ ?

સારે જહાં કો રોશન કરતા હૈ, સૃષ્ટિ કો ઉજાલા દેતા હૈ,
એ—! સુરજ બતા તેરા મજહબ કૌન સા હૈ ?

મુસ્લીમ તુઝ પર કથ બનાતા હૈ, હીન્દુ આખીર તુઝ પર વિલીન હોતા હૈ
એ—! મીઠી બતા હે, તેરા મજહબ કૌન સા હૈ ?

ખુદા ભી હૈ, ઈશ્વર ભી તૂ હૈ... પર આજ બતા હી હૈ,
યે પરવર દીગાર...આપકા મજહબ કૌન સા હૈ ?

યે દોસ્તો મજહબ સે દુર હટકર ઈન્સાન બનો
કયોં કી ઈન્સાનીયત કા કોઈ મજહબ હોતા નહીં...! ! —અશાત

(ગ્રામ સેવા ટ્રસ્ટ ખારેલ તા. ગણાદેવી, જી. નવસારીના પ્રકાશનોમાંથી)

સમજૂતી : વીશ્વેભાગુપે ઉપરનું કાચ માનવધર્મ બજાવવા પ્રેરે છે. મજહબ—ધર્મ એ સામાન્ય અર્થે છે. ‘ફરજ’ ધર્મના નામે

ચે...જુંદગી !

આપણી જુંદગીને આપણે જ પુરેપુરી સમજ શક્યા નથી. જુંદગી આપણી અને
આપણે જ એને પુરેપુરી સમજ શક્યા નથી. જેટલું સમજયા છીએ તેમાં અનેક વાતો
સમજાય છે. એક વાત એ સમજાય છે કે સંકુલતા જો અમુક સરે પહોંચે તો શું થાય ? જુંદગી
જેવું ભારે ગુંચવાડાવાળું તત્ત્વ પેઢા થાય ! સમાનતા શું છે ? આપણે આપણી જ સમાનતાને
પુરી સમજ શક્યા નથી, જેટલી સમજાય છે તેમાં એવું માલુમ પડે છે કે માણસ પાસે જ
સમાનતા છે. ગમત એ વાતની છે કે આ બને જુંદગી અને સમાનતા બાહ્ય વાતાણરણની
પરીસ્થીતીની સાથે એ સતત મેળ પાડે છે. ડાર્વીનનો ઉત્કાંતીનો સીદાંત બરાબર સમજાયે
તો સ્વીકારવું જ પડે કે બાહ્ય વાતાવરણે અનુકૂળ થતો જીવ માનવ બનવા સુધી પહોંચ્યો
હોય તો એ બાહ્ય વાતાવરણે દોરેલી સીમામાં જ રહે. આમ છતાં, એ બાબત આશ્ર્યકારક
હોવાનું સ્વીકારવું પડે કે જુંદગીના સ્વરૂપે બગોળીય વાતાવરણ અને ભૌતીકશાસ્ત્રની
અફરતા વચ્ચે જબ્બર સમતુલા સાધી છે !

ચંદ્રયાન - 3 વીશે જાણવા જેવું

-પ્રણાવ વૈધ

સફળ લેન્ડિંગ બાદ હવે શું કરશે ચંદ્રયાન-3 ?

ચંદ્રયાન-3 પોતાની સાથે આઈ પેલોડનો સેટ લઈ ગયું છે. તેમાં એક પેલોડ અમેરીકી અંતરીક્ષ એજન્સી નાસા દ્વારા ફાળવવામાં આવ્યું છે. ચંદ્રયાન-3 નું પ્રપલ્સન મોડયૂલ શેપ નામનાં એક પ્રયોગ સાથે આવે છે જે જીવન માટે યોગ્ય વાતાવરણથી પસાર થતાં તારાઓના પ્રકાશમાં થતાં પરીવર્તનોનાં નીરીક્ષણ માટે ડીજાઈન કરવામાં આવ્યું હોય છે. તેનો ઉદ્દેશ્ય પૃથ્વી જેવા રહેવાલાયક અન્ય ગ્રહોની શોધ કરવાનો છે.

ચંદ્ર પર ભુકુંપનું અધ્યયન કરશે

ચંદ્રયાન 3 નું લેન્ડર મોડયૂલ ILSA નામનું એક ઐતીહાસીક ઉપકરણ સાથે લઈને ગયું છે. આ ઉપકરણ ચંદ્રના ભુકુંપીય ગતીવીધીની દેખરેખ માટેનું કામ કરે છે. ILSA નું મુખ્ય કામ ચંદ્ર પર આવતા ભુકુંપોનું અધ્યયન કરશે.

લેન્ડરના ચાર પેલોડ્સ કાર્યરત છે આ ચાર પેલોડ્સ ચંદ્રની સપાટી પર વીવીધ સંશોધનો કરશે. વીકમ લેન્ડર ઉપર ચાર પેલોડ્સ લાગ્યા છે જ્યારે પ્રજ્ઞાન રોવર ઉપર બે પેલોડ્સ કાર્યરત છે.

RAMBHA

ચંદ્રની સપાટી પર આવતા સુર્યના પ્લાઝમા કણનો અભ્યાસ કરશે. પ્લાઝમા કણના ઘનત્વ, માત્ર અને ફેરફારની તપાસ કરશે.

ChaSTE

ચંદ્રની સપાટીના તાપમાનનું રીસર્ચ કરશે.

IISA

લેન્ડિંગ સાઈટ આસપાસ ભુકુંપની ગતીવીધીનું નીરીક્ષણ કરશે.

LRA

ચંદ્રના પરીમાણ સમજવાનો પ્રયાસ કરશે.

પ્રજ્ઞાન રોવરના પેલોડ્સ

LIBS

ચંદ્રની સપાટી ઉપર રહેલા રસાયણોનો APXS ચંદ્ર ઉપર ખનીજના ક્ષોળીશનનો અભ્યાસ કરશે અને ખનીજોની તપાસ કરશે.

વીજાનની દ્રષ્ટીએ મહત્વ

ચંદ્રયાન-3 ની સફળતા વીજાનની દ્રષ્ટીએ અતી મહત્વનું મીશન છે, ચંદ્રના સત્યાન્વેધણ

વायुमंडળ, સપાટી, રસાયણ અંગેની માહીતી મળશે અને ચંદ્ર ઉપર ભુક્ંપની ગતીવીધી, ખનીજ વગેરેની તપાસ ભવીષ્યના રીસર્વ્ય માટે મહત્વની જાણકારી પણ મળશે. વીચમાં ફક્ત ત્રણ દેશ ચંદ્રની સપાટી ઉપર સફળતાપુર્વક ઉત્તરી શક્યા છે. ચંદ્ર ઉપર સફળતાપુર્વક સોફ્ટ લેન્ડિંગ કરનાર ભારત ચોથો દેશ જ્યારે ચંદ્રના દક્ષીણ ધૂવ ઉપર સફળતાપુર્વક લેન્ડિંગ કરનારો ભારત પહેલો દેશ.

ISRO ની વધશે શાન

ઈસરો ઓછા બજેટમાં કોમર્શિયલ લોન્ડિંગ માટે જાહીતું છે. ISRO અત્યાર સુધીમાં 34 દેશના 424 વીદેશી સેટેલાઈટ્સ છોડી ચુક્યું છે અને 104 સેટેલાઈટ્સ એક્સાયે છોડી ચુક્યું છે. ચંદ્રયાન-3 નું બજેટ 614 કરોડ હતું. તમે વીચારી શકો છો કે આટલા નાના બજેટમાં ઈસરોએ ચંદ્ર પર ભવ્ય ઈતીહાસ રચી અને ભારતીયનું માથું ગર્વથી ઉચ્ચું કરી દીધું છે.

લોકોને શું ફાયદો ?

ચંદ્રયાન-3 ની લેન્ડિંગને લીધે લોકોને હવામાન અને સંચાર સંબંધી માહીતી મળી શકે અને સંરક્ષણ સંબંધી સેટેલાઈટ્સમાં પેલોડસ કામ આવશે. નકશો બનાવનારા સેટેલાઈટ્સમાં અને સંચાર વ્યવસ્થા વીકસીત કરવામાં મદદ મળશે.

તક

ધર્મો નીશીતતાના આગ્રહી છે. જન્મ પછી વીધીના લેખ, પુર્વના જન્મોના કર્મો, ભૌતીક વીશ્ના જન્મના મુળ અપાર્થીવ તત્ત્વમાં રહેલા છે. જેવાં ગતકડાં કાઢીને ધર્મોએ માનવજગતને એ સમજાવ્યું છે કે બધું જ પુર્વનીર્માત છે. એમાં અનીશીતતા, સંભવીતતા અને તકને સ્થાન જ નથી. કોઈ વક્તીને તક મળી અને તેનો લાભ લઈને શ્રીમંત બને એટું બને જ નહીં. શ્રીમંત બનવાનું એને માટે કયાંતો કર્મને કારણે અથવા અપાર્થીવ તત્ત્વની કૃપાને કારણે નીશીત હોવાનો દાવો ધર્મો કરશે. ‘તક’ને હંમેશા ધર્મવીરોધી તત્ત્વ તરીકે સ્વીકારવામાં આવી છે. તકનું પણ વીજાન હોઈ શકે. તકથી પેદા થતી અનીશીતતા અને તેમાંથી પરીજામતી યદેચ્છાનો અભ્યાસ સુદ્ધા ધર્મ કરવા માંગતો નહોતો. એક બાજુ મેક્સ વેલ અને બીજી બાજુ ડર્વીને લોકોને સમજાવ્યું કે ઘણા કણોના વર્તન અનીશીત છે તો, અભીભાથી માંડી માણસ સુધીના સર્જનમાં યદેચ્છતાએ જ કામ કર્યું છે. અનીશીતતા, સંભવીતતા, તક અને યદેચ્છતાનો સચરાચરના સર્જનમાં બહુ મોટો ફાળો છે.

વેદ વીરોધીને શ્રાપ

દ્યાનંદ સરસ્વતી ‘સત્યાર્થ પ્રકાશક’માં જણાવે છે : ‘સાચું તો એ છે કે જે લોકોએ વેદોનો વીરોધ કર્યો આજે પણ કરે છે અને આગળ પણ કરશે. તેઓ અવશ્ય અવીધારુપી અંદકારમાં પરીને સુખને બદલે જેટલું પણ દારુણ હુઃખ ભોગવશે તેટલું ઓદ્ધું જ છે. માટે સૌ મનુષ્યોએ વેદાનુકૂળ ચાલવું એ જ યોગ્ય છે.’

શીક્ષણ અને વીર્ય

દ્યાનંદ સરસ્વતી એમના ‘સત્યાર્થ—પ્રકાશક’માં વૈદીક શીક્ષણ વ્યવસ્થા’ સમજાવતા જણાવે છે કે, બાળકોને એ પણ સમજવવું જોઈએ કે વીર્યનું રક્ષણ કરવાથી આનંદ અને તેનો નાશ કરવાથી હુઃખ પ્રાપ્ત થાય છે....જેના શરીરમાં વીર્ય નથી હોતું તે નપુંસક મહાકુલક્ષણી થાય છે અને તેને પ્રમેહનો રોગ પણ થાય છે. તે હુર્બણ, નીસ્તેજ અને બુદ્ધીહીન થાય છે અને તે ઉત્સાહ, સાહસ, ધીરજ, બળ, પરાક્રમ વગેરે ગુણોથી રહીત થઈને નાણ થઈ જાય છે. જે લોકો પોતાના સંતાનોને લાડ લડાવતા આ વાત જણાવતા નથી અને (જરૂર પડ્યે) શીક્ષણ કરતા રહે છે. તેમનાં જ સંતાનો વીદ્ઘાન, સજ્ય અને સુશીક્ષિત થાય છે.

દ્યાનંદ આગળ જણાવે છે : છોકરાઓ અને કન્યાઓની પાઠશાળાઓ એકબીજાથી બે ગાઉ હુર હોવી જોઈએ. છોકરાઓની પાઠશાળામાં અધ્યાપન કાર્ય કરનાર તથા નોકર—ચાકર બધા જ પુરુષો હોવા જોઈએ અને કન્યાઓની પાઠશાળામાં અધ્યાપન કાર્ય કરનાર તથા નોકર—ચાકર વગેરે બધી જ સ્ત્રીઓ હોવી જોઈએ. સ્ત્રીઓની પાઠશાળામાં પાંચ વર્ષનો છોકરો અને છોકરાઓની પાઠશાળામાં પાંચ વર્ષની છોકરી પણ ન જવા પામે, એટલે કે જ્યાં સુધી બ્રહ્મચારી કે બ્રહ્મચારીણી રહે ત્યાં સુધી તે સ્ત્રી કે પુરુષ પરસ્પરના દર્શન, સ્પર્શન, એકાંત—સેવન, ભાષણ, વીષય કથા પરસ્પર કીડા વીષય—ધ્યાન અને સંગ—આ આઠ પ્રકારના મૈથુનથી અલગ રહે.

પાઠશાળાઓ ગામ કે નગરથી એક યોજન એટલે કે ચાર ગાઉ હુર હોવી જોઈએ...માતા—પિતા અને સંતાનો એકબીજને મળી ન શકે કે કોઈ પણ પ્રકારનો પત્રવ્યવહાર પણ ન કરી શકે એ વાતનો અમલ કરવો...પાંચમા કે આઠમા વર્ષ પછી કોઈપણ વ્યક્તિ પોતાના છોકરા કે છોકરીને ઘરમાં રાખી શકશે નહીં, પરંતુ તેમને પાઠશાળામાં અવશ્ય મોકલી હે અને જો ન મોકલે તો તેઓ દંડનીય થશે.

વીદ્ઘા ભાષવા—ભષાવવામાં આવતા વીદ્ઘનો (કટલાક)

નાની ઉમરે વીવાહ એટલે કે પચ્ચીસ વર્ષ પહેલાં પુરુષો અને સોળ વર્ષ પહેલાં સ્ત્રીનો વીવાહ થશે.

બ્રહ્મચર્યથી વીર્ય, બળ, બુદ્ધી, પરાક્રમ, આરોગ્ય, રાજ્ય, ધન વગેરેની વૃદ્ધી ન માનવી.

સત્યાન્વેધણ

(૧૦)

સપ્ટેમ્બર-૨૦૨૩

જીવન !

ભૌતીક પદાર્થોની ગોઠવણની સંકુલતા અને તેમાં ઉમેરાયેલી સભાનતાએ જીવનને બનાવ્યું. જે પર્યાવરણમાં તેઓ એટલે કે સંકુલતા અને સભાનતા પેદા થયા તેની સાથે ખુબ સંવેદનાસભર અનુકૂલન સાધી શક્યા. જીવનની રચના માટે પર્યાવરણની સાથે રહીને જે જીવન પેદા કરી શકે અને લાંબી જીંદગી આપે તેવા તત્ત્વોને જાળવવા અને તેવા તત્ત્વોને પર્યાવરણમાંથી મેળવવાની અખજો વર્ષની જે પ્રક્રિયા ચાલી, તેમાંથી પેલા ભૌતીક સંકુલ ચેતનવંતા બન્યા. એમનામાં સભાનતા આવી. સમજી શકાય એવું છે કે તે જ ભૌતીક સંકુલ અને તેમાંથી પેદા થયેલું જીવન પર્યાવરણ સાથે અનુકૂલન સાધે તો જ વીકસી શકે. આમ પર્યાવરણ સાથે અનુકૂલન સાધવાનું ખાસ કરીને માનવજીવન માટે અનીવાર્ય છે. હમણાં આપણે જે પ્રદૃષ્ટાણા સવાલો પેદા કર્યા છે તે જીવનના આ આવીઝાર અને સંવર્ધનની દ્રષ્ટીએ વીચારવા જેવા છે. રેશનાલીસ્ટોએ આથી જ પર્યાવરણની સુરક્ષા માટે શક્ય તે કરી છૂટવું જોઈએ.

આથી અહીં એ પ્રશ્ન થાય છે કે ‘જીવન’ એટલે શું ? ખુદ જીવશાસ્ત્રીઓ સ્વીકારે છે કે જીવનને વ્યાખ્યામાં બાંધવું મુશ્કેલ છે. એક જ દાખલો લઈએ. જે પોતાના જેવો જ (લગભગ) બીજો જીવ પેદા કરી શકે તે તત્ત્વ ધરાવનારમાં જીવન છે એવું કહી શકાય. સવાલ થાય કે તો નીઃસંતાન લોકોનું શું ? વળી, માદા અને નર ભેગા થઈને બીજો જીવ પેદા કરે છે. તેઓ જીવે છે તો જુદા. તેઓ જ્યારે જુદા હોય ત્યારે ‘જીવતા’ નથી શું ? ખુબ મુશ્કેલ છે. ‘જીવન’ની વ્યાખ્યા આપવાની. આથી ફરી એકવાર પર્યાવરણનો—કુદરતનો આશરો લેવો પડે છે : જે કુદરતના ઉત્કાંતિના સીદ્ધાંતનુસાર ચોકક્સ સ્વયંસંચાલીત કલેવર ધારણ કરે તે. ફરી ફરીને વાત કુદરત—પર્યાવરણ પર આવીને અટકી જાય છે. એનો અર્થ એ કે એકલાનું આપણે જીવનની સર્વમાન્ય અને વાસ્તવીક વ્યાખ્યા શોધીએ. પણ બીજુ બાજુ પર્યાવરણને તો સાચવીએ જ. આપણે એના જ ફરજંદ ધીએ !

જો પૃથ્વી પરનાં બધાં તત્ત્વો વીવેકપુર્વક વર્તે તો તો કોઈ બનાવ બને જ નહીં !

—ફાયડોર ડોસ્કટોન્સકી

શ્યામગર્તા (Black hole) માંથી પ્રકાશ પણ છટકી શકતો નથી. એટલે એનું તાપમાન તો શુન્ય જ રહેવાનું. ગરમી પેદા કરવા માટેની ઊર્જાનું તાપમાન જ જો શુન્ય બની જાય તો તે શુન્યથી વધારે તાપમાન પેદા જ કેવી રીતે કરી શકે ?

સત્યાન્વેધણ

(૧૧)

સપ્ટેમ્બર-૨૦૨૩

પૌરાણિક સાહીત્યમાં ભામક વૈજ્ઞાનિકતા

-પ્રવીષા ગઢવી

૮૮૭૬૮ ૯૭૬૬૦

આજકાલ પ્રાચીન ભારતના વૈટીક-પૌરાણિક સાહીત્યમાં આજના યુરોપીય વીજ્ઞાનની બધી શોધો અસ્તીત્વમાં હતી તેમ જોરશોરથી કહેવામાં આવે છે. અખીલ ભારતીય વીજ્ઞાન પરીષદમાં વૈટીક-પૌરાણિક-વૈજ્ઞાનિક શોધપત્રો રજૂ કરે છે. હદ તો ત્યારે થઈ કે ઈસરોના અધ્યક્ષ શ્રી સોમનાથ પ્રાચીન ભારતમાં આજના આધુનિક વીજ્ઞાનનું જ્ઞાન હતું. તેમ કહે છે. વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોઢી પણ તેને સમર્થન આપે છે. ખાસ્ટીક સર્જરી, કલોનીંગ, સ્ટેમ સેલ, ટેસ્ટ ટ્યુબ બેલી, મીસાઈલ અણુબોંબ, આદી આધુનિક વૈજ્ઞાનિક શોધો તો ભારતે કરેલી છે અને યુરોપીયનો અરબી-ફારસી દ્વારા ચોરી ગયા છે, તેમ બેધડક કહેવામાં આવે છે.

અલબત્ત, ભારતે શુન્યની મહાન શોધ કરી હતી, તે સર્વાંશે સત્ય છે. કોપરનીકસ પહેલાં પાંચમી સદીમાં આર્થભડે પૃથ્વી ગોળ છે. ધરી પર ફરે છે ઉપરાંત સુર્યની આસપાસ ફરે છે, ચંદ્ર સૂર્યપ્રકાશનનું પરાવર્તન કરે છે. સુર્યગ્રહણ ચંદ્રને કારણે અને ચંદ્રગ્રહણ પૃથ્વીના પડછાયાને કારણે થાય છે. તેમ શોધ્યું હતું. તે ભારત માટે અવશ્ય ગૌરવરૂપ છે. પરંતુ આર્થભડની વાતને વરાહ મીહીરે જ માની નહોતી. એણે ફ્લીત જ્યોતીષની શરૂઆત કરી. સુર્ય-ચંદ્રને ગ્રહ માન્યા. રાહુ-કેતુ જેવા કલીત ગ્રહોના આધારે ભવીષ્યવાણી કરવાનું સ્યુડો વીજ્ઞાન વીકસાયું. આર્થભડના ગંથોને કોણે ભૌયરામાં ભંડારી દીઘા, આર્થ ભડના અવકાશ વીજ્ઞાનને કોણે જ્યોતીષ વીદા-ફલ જ્યોતીષમાં ફેરવી દીધું ? કર્મકંડ અને જ્યોતીષ પર પેટ ભરી જીવતા લોકોએ સ્તો ! શુન્ય, એકથી નવના અંતે દશાંશ પદ્ધતી અને પાઈની કીમત પણ આર્થભડે શોધ્યા હોવાની ધારણા છે. બ્રહ્મગુપ્ત (ઇ.સ. ૫૮૮)માં થયા. તેમણે ઉજ્જૈનમાં અવકાશદર્શનની ઓળજર્વેટરી સ્થાપી હતી. તે પછી ગણીતશાસ્ત્રી ભાસ્કરાચાર્ય બીજા (૧૨ મી સદીમાં) થયા. એમને પણ દશાંશ પદ્ધતી વીકસાવી. જલઘટીકા શોધી અને સુર્ય/ચંદ્ર આધારીત કેલેન્ડર વીકસાયું. બ્રહ્મગુપ્ત અને ભાસ્કરાચાર્યે ગુરુત્વાકર્ષણનો સીદ્ધાંત ન્યુટન પહેલાં શોધેલો એમ કહેવાય છે. અલબત્ત, પૃથ્વી પદાર્થોને તેની તરફ આકર્ષે છે. તેટલું જ તેમનું તારતમ્ય હતું. ગ્રીસમાં એરીસ્ટોટલે પણ આવી ધારણા આપી હતી. ગેલીલીયોએ પણ આ દીશામાં

સંશોધન કર્યું હતું. ન્યુટને સીદ્ધાંતને વૈજ્ઞાનીક ઢબે વીકસાવ્યો. કણાદે પદાર્થ અણુનો બનેલો છે. તેમ કહેલું પણ અણુમાં પરમાણુ, પ્રોટોન, ન્યૂટ્રોન, ઈલેક્ટ્રોન, કવાર્ક હોય તેવી ખબર તેમને સ્વાભાવીક જ નહોતી.

વીજ્ઞાનનો સમાંતર વીકાસ ઈજ્જ્ઠપત, મેસોપોટેમીયા, ચીન, ગ્રીસ વગેરે દેશોમાં થયેલો છે. સીકંદરને કારણે આપણા વૈજ્ઞાનિકોને ગ્રીસના વીજ્ઞાનનો પરીચય થયો હતો. ભારત પાસે આમ ગણીત અને ભૌતીક, ધાતુ સ્થાપત્ય અને રસાયણશાસ્ત્ર (ફાલતુ વાસ્તુશાસ્ત્ર નહીં)નું ધણું જ્ઞાન હતું. સીધમાં અરબોએ વીજ્ય મેળવતાં ખલીફાઓએ ત્યાંના વીજાનોને ભરતીય ગ્રંથો સાથે બસરા તેમજ દમાસ્કસ બોલાવ્યા હતા અને અરબી અનુવાદો કરાવ્યા હતા. ભારતના આંકડા અરબસ્તાન મારફત યુરોપમાં પહોંચ્યા અને આજે વિશ્વવ્યાપી થયા. આઈન્સ્ટાઇન અને બર્ટાન્ડ રસેલે પણ ભારતનો ગણીત માટે ઝ્રિઝ સ્વીકાર કર્યો છે.

એ જ રીતે, ધારણાઓ પર આધારીત આયુર્વેદને પણ અર્ધવીજ્ઞાન જરૂર કહી શકાય. આયુર્વેદમાં પ્રયોગશાળા અને સંશોધનનો અભાવ છે. ચરક, સુશ્રુત અને બૌદ્ધ સાધુ વાગ્ભટના ગુપ્ત-અનુગુપ્ત કાલમાં રચાયેલા ગ્રંથો પર હજી પણ આધાર રાખવામાં આવે છે. એટલે જ તે સમયમાં વૈદ્યોને શુદ્ધ માનવામાં આવતા હતા. પશ્ચીમના ચીકીત્સા-વીજ્ઞાનની જેમ એનો વીકાસ થયો નહીં અને કફ, વાયુ, પીતથી જ સર્વ રોગો થાય છે તેવી ધારણા પકડી રાખવામાં આવી. કેટલાક રોગ વાઈરસ-બેક્ટેરીયા-ફિંગસ વગેરેથી થાય તેનું જ્ઞાન જ નહોતું.

આ થઈ ભારતના સાચા ગૌરવપ્રદ વીજ્ઞાનની વાત, પરંતુ આજકાલ ભારતમાં વેદો, ઉપનીષદો, પુરાણો અને મહાકાવ્યોમાંથી વીજ્ઞાનની શોધો શોધી વાહવાહી કરવામાં આવે છે.

વેદો, ઉપનીષદો, તત્વચીતનના ગ્રંથો છે. તેમનો વીજ્ય વીજ્ઞાન કે ભુગોળ નથી. તે જ રીતે પુરાણો અને મહાકાવ્યો વાર્તાઓ, કથાઓ છે, તેમાં કવીકલ્યનાઓ છે. આ કવીકલ્યનાઓને ભામક વીજ્ઞાન માની તેનો ખોટો જ્યજ્યકાર કરવામાં આવે છે.

વેદોમાં વીજ્ઞાન હોવાનો દાવો કરવામાં આવ્યો છે. દ્યાનંદે સુક્તોને મારી-મચરીને અનુવાદ કરી તે વીજ્ઞાન અંગેના હોવાનો દાવો કરેલો છે. પરંતુ હડીકતમાં વેદો એ મુખ્યત્વે ઈન્જર, અગ્નિ, વરુણ, સોમ વગેરે દેવોની સ્તુતિઓનો સંગ્રહ છે. અલબત્ત તેમાં

વીશ્વની ઉત્પત્તિ, બ્રહ્માંડ, બ્રહ્મ—વીરસ્ફોટ, જીવની ઉત્પત્તિ વગેરેની કલ્યનાઓ કરવામાં આવી છે. તે કલ્યનાઓ પુરાણો, સ્મૃતીઓ અને મહાકાવ્યોમાં પણ પુનરાવર્તીત થતી રહી છે. વીશ્વમાં અંધકાર હતો. પછી શરીરરહીત, ઈન્દ્રીય અગમ્ય એવા ભગવાન પ્રગટ થયા. પછી પ્રજા (જીવન) પ્રગટાવવા જલ ઉત્પન્ન કર્યું. પછી તેમાં પોતાની શક્તીનું બીજ નાંખ્યું. તે બીજ સુવર્ણ અંડ થયું. તેમાંથી બ્રહ્મા ઉત્પન્ન થયા, એક વર્ષ પછી અંડના બે ટુકડા કર્યા. પછી સ્વર્ગ, પૃથ્વી બન્યાં. સમુદ્ર બન્યા. પછી અહંકારમાંતી જીવ ઉત્પન્ન કર્યો. વગેરે...એટલું અવશય કહી શકાય કે જીવની ઉત્પત્તિ જળમાંથી થઈ એવી ધારણા વીજાનની નજીક હતી. ચાવક્ષ જળ, પ્રકાશ અને માટીમાં થયેલી રાસાયણીક પ્રક્રિયાથી જીવ ઉત્પન્ન થયો, તેવી વૈજ્ઞાનિક ધારણા કરી. જેને સઠીઓ પછી આજના વીજાને અનુમોદન આપ્યું.

વેદમાં પુરુષ સુકતમાં વીરાટ પુરુષના ચરણમાંથી શદ્રોને ઉત્પન્ન થતા દર્શાવ્યા. તે કેવી રીતે બને ? બુદ્ધે એની પર પ્રહાર કરતાં કહેલું કે બ્રાહ્મણ પણ માતાના ગર્ભમાંથી જ અવતરે છે ! શંખધ્વનીથી રોગમુક્તી થાય. અલબત્ત ફેફસાં મજબુત થાય અને આંતરડા ઊચા થાય ખરાં ! અમારા રોગ સુડા—પોપટોમાં જાય !... હે કુહાડા, તું વૃક્ષ ન કાપ...જેવાં સુકતો મનોરંજક છે, પરંતુ વૈજ્ઞાનિક નથી.

વેદમાં વૈદીક ગણીત હોવાનો દાવો કરવામાં આવે છે. બ્રાહ્મણ ગ્રંથોમાં યજુંકુરીઓનાં માપ—સંભ્યા બાબતે ગણીત જરૂર છે. પરંતુ તે પ્રાથમીક કક્ષાનું અંકગણીત છે. વૈદીક ગણીત તો પુરીના મધ્યાધીશ ભારતી કૃષ્ણતીર્થે તરકટરૂપે ઊસું કર્યું છે. તેમના દાવા મુજબ અથર્વવેદમાં તો આવા ગણીતનો કયાંય ઉલ્લેખ નથી.

દ્યાનંદે વેદમાં તારવીદ્યા હોવાનો દાવો કરેલો ! કવોટન્ટમ ફિઝીકસ, પાર્ટીકલ ફિઝીકસ, સાપેક્ષવાદની શોધ વૈદીક ઋષીઓએ કરેલી હોવાના પોકળ દાવાઓ કરવામાં આવે છે.

પુરાણો અને રામાયણ—મહાભારત જેવા ગ્રંથો અર્ધ ઐતીહાસીક તથા અર્ધ સાહીત્યિક ગ્રંથો—વાર્તા—કથા—કાવ્યો છે. તેને ન તો શુદ્ધ ઈતીહાસ મનાય કે ન તો તેમાંની કવીકલ્યનાઓને વીજાન મનાય.

ખીર ખાવાથી રાણીઓ સગર્ભા કેવી રીતે થઈ શકે ? અત્યારે કોઈ થાય ? આ એક આદી માનવનું મીથ છે. રામ સોળ વર્ષનાય નહોતા થયા અને તારકાનો વધ કરે છે.

મારીય તેમનું તીર વાગવાથી સો યોજન હુર સમુદ્રમાં જઈ પડ્યો. તે રામાયણની શકતી દર્શાવવા અતીશયોક્તી અલંકાર છે. તેને સત્ય માની ન શકાય. રામાયણ—મહાભારતકણ વખતે તીર, તલવાર, ભાલા, ગદા જેવાં હથીયાર હતાં. રામાયણ—મહાભારત કાવ્યથંથો છે તેથી શીતેષુ, અભિનાયસ્ત્ર, બ્રહ્માસ્ત્ર જેવા તીરની કવીકલ્યના કરવામાં આવી છે. તેના આધારે આપણને પરમાણુ બોખ્યાનુ જ્ઞાન હતું. તેવું ન કહી શકાય.

‘શલ્યામાંથી અહલ્યા’ લોકો સહજ ભાવે સ્વીકારી લે છે. તે પણ કવીકલ્યના છે.

દેવોએ વીજ્ઞાને અથનું માથું જોડી હયશીવ બનાવેલા. શીવજીએ સસરા દક્ષ પર બકરાનું માથું લગાડેલું. એજ રીતે શીવજીએ ગણપતી પર હાથીનું શીર લગાવ્યું. ઈન્દ્રને ઘેટાના અંડકોશ જોડ્યા. શું આ સંભવીત છે ? આ બધી પૌરાણિક મીથ છે, કવીકલ્યનાઓ છે. તેના આધારે આપણે ખાસ્તીક સર્જરી જાણતા હતા. તેમ કેવી રીતે કહેવાય ?

રામે વનવાસમાં ચૌદ હજાર રાક્ષસોનો સંહાર કર્યો, તોય એમને એક પણ તીર ન વાગે, એ શક્ય છે ? હનુમાન સુર્યને ફળ સમજી ખાવા ગયા તો હનુમાનચાલીસામાં દર્શાવ્યા મુજબ પૃથ્વી અને સૂર્ય વચ્ચેનું અંતર નવ કરોડ કી.મી.નું અંતર મળી રહે છે ! કહેતા ભી દીવાના, સુનતા ભી દીવાના ! કોઈ પક્ષી હજ સુધી સુર્યને ફળ સમજી ખાવા ગયું નથી. આ તો હનુમાનજીની બાળસહજ મુગ્ધતા દર્શાવવા કવીકલ્યના થઈ છે. રામસેતુના વર્ણનમાં અતીશયોક્તી થઈ છે. તે સો યોજન લાંબો હતો. જ્યારે ભારત—શ્રીલંકા વચ્ચે પાંચ યોજનનું અંતર છે. વળી આ સેતુ દશયોજન પહોળો હતો. આવો પ્રીજ વીશ્વમાં કયાંય નથી. ભારત—શ્રીલંકા વચ્ચે સમુદ્રમાં ખડકોની હારમાણા જોતાં કવીકલ્યના કરવામાં આવી કે આ જ રામસેતુ ! ભારત સરકારસુપ્રીમ કોર્ટમાં રામસેતુનું અસ્તીત્વ ન હોવાની એફિરેવિટ કરે છે. પરંતુ લોકોને ભૂમીત કરવા રામસેતુ હોવાનું ગાઈ—વગાડીને કહેવામાં આવે છે !

રામ શ્રીલંકાથી પુષ્પક વીમાનમાં બેસી અયોધ્યા ગયા, તે કવીકલ્યના છે. માણસને ઊડતા પક્ષી જોતાં અવશ્ય ઊડવાનો વીચાર આવે છે. અપ્સરાઓ, ગંધર્વો, યક્ષો અને ચારણોને પણ ઊડતા અલ્યવામાં આવ્યા છે. તો શું તે ખરેખર ઊડતા હશે ? આર્કિભીડીસે પણ ઊડતા માનવની કલ્યના કરી છે. વીજાનકથાઓમાં પણ જાતમાતની કલ્યનાઓ કરવામાં આવે છે. તેમાં કેટલીક સાચી પણ પડે છે. પુરાણોમાં, લોકકથાઓમાં લાકડાના ઊડતા ઘોડાની કલ્યના છે. ઈન્ગલેન્ડમાં ઊડતી સાવરણીની કલ્યના છે. તો વળી સત્યાન્વેધણ

હેરી પોટરમાં ઊડતા ક્રીશોરની કલ્યના છે. આ પુષ્પક વીમાનમાં પાંખો કે બળતણ વગર કેવી રીતે ઊડી શકે ? વીમાનમાં બેસી નીચે સરકતી ભારતભૂમીનું સરસ વર્ણન કવીએ કર્યું છે. તેનો આનંદ લેવો જોઈએ. કવીકલ્યનાને વીજાન માનવી એ નરી મુર્ખતા છે.

મહાભારત પણ એક કાવ્યકૃતી છે. કાથાકાવ્ય છે. તે નથી તો શુદ્ધ ઈતીહાસ કે નથી વીજાન. ગાંધારીએ સ્ટેમસેલ ટેકનોલોજીથી સો કોરવોને જન્મ આપ્યો, એમ વાહીયાત પ્રચાર કરવામાં આવે છે. પૌરાણીક રાજાઓને અનેક રાણીઓ અને દાસીઓ હતી. તેનાથી તેમને સેંકડો પુત્રપુત્રાદી થતા. શ્રીકૃષ્ણને આઠ પટરાણીઓ અને સોણ હજાર અન્ય રાણીઓ હતી. તેથી તેમને એક લાખ, સાંઠ હજાર અંસી સંતાનો હતાં, એમ પુરાણોમાં કહેવાય છે.

કુંતીને પાંદુ સાથેના લગ્ન પહેલાં સુર્યથી કર્ણ ટેસ્ટ ટ્યુબ ટેકનોલોજીથી થયો હતો એવું કહેવાય છે. વાસ્તવમાં રામાયણ-મહાભારત આદીકાળનો સંધીકાળ હતો. એટલે જેમ આદીવાસીઓમાં આજે લગ્ન પુર્વના સંબંધો માન્ય છે, તે તે કાળે હશે. તેથી કુંતીને પુત્ર થયો હશે. કોઈ સુર્યવંશી સામંતે બળાત્કાર પણ કર્યો હોઈ શકે. નવજાત કર્ણ પેટીમાં રહીને હસ્તીનાપુરથી છેક ભાગલપુર (અંગ દેશ) સુધી ગંગાપ્રવાહમાં ભુખ્યો—તરસ્યો કેવી રીતે જીવીત રહી શકે ?

ઘાયલ ભીષ્મ બાણશૈયા પર કેવી રીતે સુઈ શકે ? હકીકતમાં એમને એટલાં બધાં બાણ વાગ્યા હશે કે પલંગમાં સૂતા હોય તો ય ઘાનાં બાણ ખૂંચતા હશે ! કૃષ્ણો દ્રૌપદીના ચીર પુર્યા એમ કથાનક છે. કૃષ્ણ તો ત્યારે દ્વારકામાં હતા. આ કવી કલ્યીત ચ્યમલાર છે. જેથી કૃષ્ણનું દૈવત્વ સાબીત થઈ શકે. શાંતનું ગંગા નદીને નહી, ગંગા નામની રાજકન્યાને પરાણ્યો હશે. નદી સાથે, દેવી સાથે પરણવાના ઘણા મોટીફ મેઘાણી રચીત લોકકથાઓમાં મળે છે.

કૃષ્ણ દ્વારકાના રાજપાલ થતાં દરીક મીત્ર સુદામાને તેમની પત્ની પરાણે દાનની આશાએ કૃષ્ણ પાસે ઘકેલે છે. સુદામાને કૃષ્ણ હાથોહાથ ખાસ કશું આપતા નથી પરંતુ પોરબંદરમાં સુવર્ણપાસાદ બનાવી દે છે. કૃષ્ણમહીમા વધારવા માટે જ આવી કવીકલ્યના કરવામાં આવી છે. લોકો બંધ આંખે અને મગજે આવું સ્વીકારી પણ લે છે !

વીજ્ઞુના મોહીનીરૂપ સાથે શીવસંભોગના કારણે અયપ્પા અર્થાત્ હરીહર જનમ્યા. પુરુષ-પુરુષ વચ્ચેના શરીરસંબંધથી સંતાન થાય ખરું ? આ પણ એક મીથ છે. જેને લોકો સાચી માની લે છે. દક્ષીણ ભારતમાં તો અયપ્પા મુખ્ય દેવ છે !

અશ્વત્થામાએ બ્રહ્માસ્ત્ર છોડ્યું હતું. અર્થાત્ આપણા મહાન પુર્વજો અણુભોંબ—
પરમાણુ બોંબની ટેકનોલોજી જાળાના હતા. તેમ કહેવાય છે. હકીકતમાં તો તે વેળાના
યુદ્ધોમાં તીર, ભાલા, તલવાર, ગઢા, ચક જેવા જ હથીયારો હતાં. તેમાં દૈવત્વ આરોપવા
તેજે અગન્યાસ્ત્ર, બ્રહ્માસ્ત્ર, શીતેષુ એવાં નામ આપવામાં આવ્યા છે. તેના આધારે,
બેલાસ્તીક મીસાઈલનું જ્ઞાન પુર્વજોને હતું. તેવો પોકળ દાવો કરવામાં આવે છે. મહાભારતનું
યુદ્ધ ક્વીકલ્યનાની નીપજ છે. કેમકે નાના અમથા કુરુક્ષેત્રમાં અઠાર અંશોહીણી સેના કેવી
રીતે સમાઈ શકે ? આપણા કથાકાવ્યોના કવીઓ, વાર્તાકારો કે નવલકથાકારો યુદ્ધને
જોયા સીવાય જ કાલ્યનીક વર્ણન કરે છે.

વીજ્ઞુના દરા અવતાર મત્સ્ય, કશ્યપ, વરાહ, નરસીહ વગેરેને ડાર્વીનના
ઉત્કાંતીવાદ સાથે જોડવામાં આવે છે, પરંતુ વીવીધ પુરાણોમાં વીજ્ઞુના ૧૨, ૧૬, ૨૨ કે
૨૪ અવતારોનું નીરુપણ છે. વીવીધ સમયે દેવો (અર્થાત્ આર્યો) અને તેમના વેદધર્મ પર
અનાર્યોની આપતી આવતી ત્યારે વીજ્ઞુને મત્સ્ય, વરાહ, નરસીહ, વામનનો અવતાર
લેતા દર્શાવ્યા છે. તેને ઉત્કાંતી સાથે જોડી શકાય નહીં.

આજકાલ તો આપણા ન્યાયધીશો, વરીષ પોલીસ અધીકારીઓ પણ મોરના
આંસુથી ઢેલ ગર્ભવતી થાય છે. ગાય ઉચ્છવાસમાં પ્રાણવાયુ છોડે છે. ગૌમુત્ર તમામ
રોગોની ઔષધી છે...વગેરે ગપગોળા સાચા માને છે. હું ઈશ્વરમાં નથી માનતો, છતાં
ભગવાન આવા મુર્ખ લોકોથી દેશને બચાવે તેમ કહેવાનું મન થાય છે.

(ક્રીમમાં યોજાયેલ ‘સાહીત્ય અને વૈજ્ઞાનીક અભીગમના આંતરસ્પર્ધા’ શીખીરમાં
રજૂ કરેલ વીચારો)

સત્યશોધક સભાનાં પ્રકાશનો

(૧) વૈજ્ઞાન અને અલોકીક ઘટનાઓ રૂ. ૫૦	– ડૉ. બી. એ. પરીખ
(૨) ચમત્કારોની ભીતરમાં રૂ. ૩૦	– સીદ્ધાર્થ હેગામી
(૩) નવા વહેમો : વાસ્તુશાસ્ત્ર અને ફેંગશુર્ઈ રૂ. ૩૦	– ડૉ. બી. એ. પરીખ
(૪) આપણો માંદો સમાજ રૂ. ૩૦	– સુર્યકાન્ત શાહ
(૫) લગ્ન પહેલા અને પઢી (બીજી આવૃત્તી) રૂ. ૩૫	– ડૉ. બી. એ. પરીખ
(૬) ડાર્વીનનો ઉત્કાંતીવાદ : માનવીનું અવતરણ રૂ. ૩૫	– ડૉ. બી. એ. પરીખ
(૭) જ્યોતીષ વૈજ્ઞાન નહીં, મીથા કલ્યના રૂ. ૩૦	– ડૉ. બી. એ. પરીખ
(૮) જૈનોનું તર્કશુદ્ધ અજ્ઞાન રૂ. ૩૦/-	– સુર્યકાન્ત શાહ

સાહીત્ય અને વૈજ્ઞાનિક અભીગમના આંતરસંબંધો

-સુર્યકાન્ત શાહ

તા. ૮-૪-૨૦૨૩ ના રોજ ક્રીમ એજયુકેશન સોસાયટીના પરીસરમાં સત્યશોધક સભા અને ક્રીમ એજયુકેશન સોસાયટીના ઉપકરે એક નવતર શીખીર યોજાઈ ગઈ.

માનવજીત માટે કલ્યાણકારી શું અને શું નહીં તે તો સમજવાનું જ, પરંતુ રોળ્ણા વ્યવહારમાં પણ તેવો જ અભીગમ રાખવો. કાર્યકારણના સંબંધો સમજવાને માટે વીજાનની ઘરતી પર આવવાનું રાખવું પડે. કલ્યાણના-માન્યતાના આકાશમાં ઉડવાથી અવૈજ્ઞાનિકતાના જ સંસ્કાર પડે. પ્રશ્નો

પૂછવાનો સંશય કરવાનો સંસ્કાર ઉદ્દીપી કરવો પડે. આ બધું જો સમાજમાં મોટે પાયે થાય તો એનો પડ્યો સાહીત્યમાં પડે. ડમણાં આ પ્રમાણે નથી. પ્રાકૃતીક પરીબળોને પ્રકૃતીના પાયે સમજવાને બદલે એમાં કલ્યાણ ઉમેરી અપાર્થીવ તત્ત્વને ભજવાનું રાખવામાં આવ્યું છે. તેથી તેનો પડ્યો આપણા સાહીત્યમાં પડે છે. આથી પ્રવત્તમાન સાહીત્યમાંનો વૈજ્ઞાનિક અભીગમ વ્યસ્ન સંબંધ છે. સાહીત્યમાં વૈજ્ઞાનિક અભીગમ તો ત્યારે જ પ્રવેશે કે જ્યારે સમાજ બીનસાંપ્રદાયીકતાને એક બંધારણીય જેગવાઈ તરીકે નહીં, પરંતુ દીકથી અપનાવે. આર્થિક ઉપરાંત સામાજિક-સાંસ્કૃતીક-અસમાનતા તોડવામાં આવે. સાહીત્યકારો પોતે જ આધુનીકતાના ઘ્યાલને સમજે-અપનાવે. તેઓ પૌરાણિકતામાં સબડતા રહેશે તો સાહીત્યમાં વૈજ્ઞાનિક અભીગમનો પ્રવેશ અશક્ય છે.

ભરત મહેતાએ સાહીત્યના વૈજ્ઞાનિક અભીગમના ગરીબ સંબંધો પરતે અફસોસ વ્યક્ત કરી પ્રકૃતીના વર્ષનમાં પ્રકૃતીના જ સૌદર્યને એના મુણ સ્વરૂપે વર્ણવવામાં આવે અને તેમાં પોતાની કલ્યાણના અપાર્થીવ તત્ત્વને નાયક નહીં બનાવવામાં આવે તો વૈજ્ઞાનિક અભીગમ સાહીત્યમાં પ્રવેશે. સાહીત્યકારે લોકશાળામાં ભજવાનું રાખવું જોઈએ. તો તેનાં સર્જન આપોઆપ માનવકેન્દ્રી બને અને પછી તો એ વૈજ્ઞાનિક અભીગમને જ સમાવે. આ બાબતમાં પૌરાણિક કથાઓનો સહારો લઈને પણ સાહીત્ય અને વૈજ્ઞાનિક અભીગમના સાનુકુળસંબંધો બાંધી શકાય.

ત્રોપદીના વસ્ત્રાહરણના પ્રસંગને સ્ત્રી સન્માનના મુલ્યે મુલાવી શકાય. કૃષ્ણને વચ્ચે લાવ્યા વીના વીજેતાઓના અને તે પણ પુરુષોના મહીલાવીરોધી માનસને કેન્દ્રમાં સત્યાન્વેધણ

રાખીને સાહીત્યિક રચના થઈ શકે. અંધશ્રદ્ધાને—અવૈજ્ઞાનીકતાને અંધશ્રદ્ધાનો યુક્તિપૂર્વક ઉપયોગ કરીને દુર કરી શકાય.

એક વૈજ્ઞાનીક પ્રયોગશાળામાં કે આકાશમાં અભ્યાસો કરી જેમ કુદરતનાં રહસ્યોને ખોલે છે તેમ સાહીત્યકાર લોકશાળામાં લોકનો—માનવનો—તલસ્પર્શી અભ્યાસ કરીને વૈજ્ઞાનીક અભીગમને સાહીત્યમાં સ્થાન આપી શકે.

કેટલાંક અર્ધદંધ કહેવાતા ભષેલા સંતો બનીને સાહીત્યમાં વીજાનની દ્યા આવે તે રીતે કહેવાતા વૈજ્ઞાનીક અભીગમનો ઉપયોગ કરીને પોતાનો ઉલ્લુ સીધો કરે છે. આ લોકો પોતાના સ્વાર્થ માટે સમાજને પુષ્ટ નુકસાન કરે છે. આપણા વચ્ચે એવા પણ ધાર્મિક આગેવાનો છે કે જે વૈધચ્યના દુઃખોના પણ વૈજ્ઞાનીક (?) કારણો આપે છે ! આ સમાજવીરોધીઓના કાવતરાંનો સાહીત્યિક કૃતી દ્વારા પણ જવાબ આપવામાં આવે તો એ વૈજ્ઞાનીક અભીગમ જ છે.

પ્રમુખ સ્થાનેથી હીરેન ગાંધીએ નાટકો દ્વારા પણ વૈજ્ઞાનીક અભીગમનો ફેલાવો કરવાના મતને વ્યક્ત કર્યો હતો. આ સબબે આદીવાસી સંસ્કૃતીનો અભ્યાસ કરવો જરૂરી હોવાનું એમણે જણાવ્યું. વીજાનના વધતા હુદુપ્યોગનું કારણ આપતા એમણે જણાવ્યું કે હુદુપ્યોગ કરનારા પાસે બળ, બુદ્ધિ અને દોલત ખૂબ છે. વૈજ્ઞાનીક અભીગમનો આગ્રહ રાખનારા પાસે તે ઓછા છે. પરીક્ષામે તેઓ પોતાની તાકાતનો ઉપયોગ કરી કૃતક વીજાનસમબર સાહીત્યિક રચનાઓ કરે છે.

પ્રશ્નોત્તરી દરમ્યાન એક ધ્યાનાકર્ષક હકીકત શ્રોતાઓના ધ્યાનમાં આવી કે વૈજ્ઞાનીકતા અને અવૈજ્ઞાનીકતાના બન્ને છેડા ભલે મહારાષ્ટ્રમાં અસ્તીત્વ ધરાવતા હોય તો પણ ત્યાં લોકઆંદોલનો વધારે થાય છે તેથી માણસને સમજવાનો મોકો સાહીત્યકારોને મળે છે, જે એમની રચનામાં વૈજ્ઞાનીક અભીગમને સ્થાન આપે છે.

ઉત્તમ પરમારે સૌનો આભાર માન્યો હતો.

‘સત્યાન્યેષણ’નું વાર્ષિક લવાજમ (સત્યશોધક સભાના સભ્યપદ સાથે) રૂ. ૨૦૦ અને આજીવન રૂ. ૨,૦૦૦/- છે. મ. ઓ. કરો. જેઓ બેન્કમાં સીધા જમા કરાવવા માંગતા હોય તેઓ બેન્ક ઓફ બરોડા, પાર્લેન્ટ, સુરતના બચત ખાતા નં. ૦૨૫૮૦૧૦૦૧૫૬૦૫, IFSC = BARBOPARLEP માં જમા કરાવી શકે છે. તેઓ જમા કર્યાનું કાઉન્ટર અતે મોકલાવે, અથવા મો. નં.-૯૯૭૮૮ ૬૬૩૬૪ પર

ફોટો મોકલે.

સત્યાન્યેષણ

(૧૬)

સપ્ટેમ્બર-૨૦૨૩

સત્યશોધક સભાની વાર્ષિક સામાન્ય સભા

પ્રતી,

તમામ સભ્યો,

સત્યશોધક સભાની વાર્ષિક સામાન્ય સભા તા. ૨૪-૬-૨૦૨૩ ને રવીવારે સવારે ૮.૩૦ કલાકે નવસર્જન ટ્રસ્ટ, મજૂરા ગેટ, સુરત મુકામે મળશે. જેમાં નીચેની કાર્યસૂચી પર વીચારણા કરી નીષ્ઠયો લેવાશે.

૧. ગત વાર્ષિક સામાન્ય સભાની કાર્યવાહી
૨. ૨૦૨૨-૨૩ નો અહેવાલ.
૩. ૨૦૨૨-૨૩ ના હીસાબો.
૪. પ્રમુખ સ્થાનેથી.....

નોંધાયેલા તમામ સભ્યોને હાજરી આપવા વીનંતી છે.

૪-૬-૨૦૨૩

સુધા એચર - જાદવ વેકરીયા

મંત્રીઓ

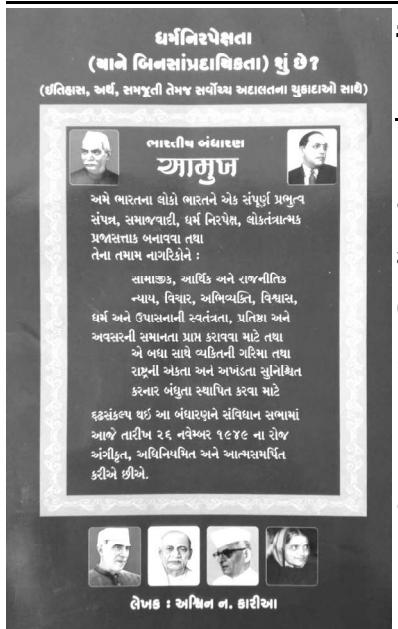
સચરાચર સતત વીકસતુ અને ગતિશીલ છે. એના બધા તારા, તારાના ગ્રહો, ગ્રહોના ઉપગ્રહો બધાં જ ગતિશીલ છે. બધી જ નીહારીકાઓ એકબીજાથી સતત અંતર વધારતી જ જાય છે. એટલે પરસ્પરનું ગુરુત્વાકર્ષણ ઓછું થતું જાય છે. આ બધું આપણને પ્રકાશનાં કીરણોમાં સમાવીએ લાલ રંગની વધ-ઘટને કારણે સમજાય છે.

* * *

સચરાચરમાં જે જડ તત્ત્વો છે તે જીવંત તત્ત્વોના બંધારણનાં પણ તત્ત્વો છે. આ આશ્ર્યકારક હકીકત અપાર્થીવ એવા આભા-પરમાત્માની માન્યતાને ખોટા પાડે છે.

* * *

પૃથ્વી પર જે જીવંત તત્ત્વો છે તે કાર્બન, અને તેનો હાઇડ્રોજન, નાઇડ્રોજન, ફોસ્ફરસ અને ઓક્સિજન સાથેના આંતરસંબંધ પર આધાર રાખે છે. આ બધા જૈવીક તત્ત્વો અને સીલીકોન જેવા બહુયર્થીત તત્ત્વો બીગ બેન્ગ થયું ત્યારે એની સાથે સચરાચરમાં ફેંકાયા નહોતા. બીગ બેન્ગ પરથી તરત હાઇડ્રોજન અને હેલીયમ આણવીક (Nuclear) બળતણ પેદા થયું. તેમાંથી કુમશા: ઉપર દર્શાવેલા વધારે વજનવાળાં તત્ત્વો બન્યાં. આ આખી પ્રકીયામાં આત્મા કે પરમાત્માનું સ્થાન જ નથી.

આ પુસ્તીકામાંના કેટલાંક અવતરણો ધર્મનીરપેક્ષતા શું છે ?

ધર્મનીરપેક્ષતાનો ખ્યાલ આધુનિક નથી. ૧૮મી સદીમાં ૧૮૫૧માં જ્યોર્જ જેકબ હોલીયાકે સૌ પ્રથમ ધર્મનીરપેક્ષતા શબ્દનો વ્યવહારમાં ઉપયોગ કર્યો હતો. પરંતુ તે પુર્વનો ઈતીહાસ રસપ્રદ છે. પશ્ચીમમાં પ મી સદીથી છેક ૧૪ મી સદીના કાળને 'અંધકાર યુગ' ગણવામાં આવે છે. કારણકે તે સમયે ચર્ચનું રાજ્ય અને લોકો પર પ્રભુત્વ હતું. જગત ઈશ્વર નીર્મિત છે, રાજ્યની અને તમામ માનવ પ્રવૃત્તીઓ ઈશ્વરના ઈશારે થાય છે તે લોકમાન્યતા

પ્રયત્નીત હતી. પ્રજાજનોને ખ્રીસ્તી ધર્મ સીવાય અન્ય કોઈ ધર્મ અપનાવવાનો મનાઈ હતી. લોકો ત્રાસી ગયા હતા. પરંતુ રાજ્યની આજ્ઞા વીરુદ્ધ જો કોઈ અન્ય ધર્મનો સ્વીકાર કરે, તો તેને અનેક યાતનાઓ સહન કરવી પડતી અથવા તેને મૃત્યુના મુખમાં ધકેલી હેવામાં આવતો.

૧૪ મી સદીમાં રેનેસા (પુર્ણજગરણ)નો આવિભાવ થયો. આ પ્રક્રિયા ધર્મની લાંબી ચાલી. ધર્મસુધારણા, પ્રબોધન (enlightenment) યુગ તેમજ વીજાનનો વીકાસ થવા પાય્યો. ૧૪ મી સદીથી ૧૮ મી સદી પાંચસો વર્ષના ગાળામાં પશ્ચીમની દુનીયાને નવા રંગો લાગ્યા. ધર્મની પકડમાંથી મુક્ત થવાની કોશીષ સફળ થઈ. ૧૬ મી સદીમાં કોપરનીકસ નામના વૈજ્ઞાનિકે પ્રથમવાર જાહેર કર્યું કે સુર્ય પૃથ્વીની આસપાસ ફરતો હોવાની બાઈબલની માન્યતા સાચી નથી. ખ્રીસ્તી ધર્માચાર્યોને કોપરનીકસની આ શોધથી આંચકો લાગ્યો. તેમણે કોપરનીકસની પ્રતાડના શરૂ કરી. કોપરનીકસ વ્યવહાર હતો. તેણે માઝી માંગીને પોતાની લીલા સંકેલી લીધી. ૧૭ મી સદીમાં ન્યુટને ગુરુત્વાકર્ષણ નીયમની શોધ કરી અને ફરી ધર્માચાર્યોએ આંચકો અનુભવ્યો. આ જ ગાળામાં ગેલેલીયોએ

સત્યાન્વેધણ

(૨૧)

સપ્ટેમ્બર-૨૦૨૩

પણ ટેલીસ્કોપની શોધ કરી અને પોતાની શોધના અંતે જાહેર કર્યું કે સુર્ય પૃથ્વીની આસપાસ ચક્કર લગાવતો હોવાની બાઈબલની માન્યતા અસત્ય છે. ધર્મતંત્ર તરફથી ગેલેલીયોને નજરકેદની સજા કરવામાં આવી અને ગેલેલીયો પણ થોડા સમય બાદ માર્ઝી પ્રસ્તાવ રજુ કરી કેદમાંથી મુક્ત થયો.

૧૫મી સદીમાં ઈટાવીના મેકાઈવલી તેમ જ ૧૭ મી સદીમાં જહોન લોકેએ ઈશ્વરીય કાનુનના બદલે રાજ્ય રચીત કાનુનની જરૂરીયાત પર ભાર મુક્યો. ૧૮ મી સદીમાં ડેવીડ હ્યુમ તથા કાન્ટ નામના દાર્શનિકોએ સંશયવાદનો ઘ્યાલ (Concept of agnosticism) વીકસાયો. તેમના મત મુજબ વૈજ્ઞાનિક પુરાવા વગર કોઈ મતનો સ્વીકાર કરવો જોઈએ નહીં. માનસ બંને તરફ ખુલ્લું રાખવું જોઈએ. કોઈપણ વાત ત્યારે જ સ્વીકારવી કે જ્યારે તેનો વૈજ્ઞાનિક આધાર પ્રાપ્ત થાય. બાકી માનસ બીનજરૂરી સંશોધનો કે પુર્વગ્રહોથી મુક્ત રહેવું જોઈએ. ૧૮ મી સદીમાં ચાર્લ્સ ડાર્વિનના ઉત્કાંતીવાદના સીદ્ધાંતથી તો હડકંપ મચી ગયો. ડાર્વિને જાહેર કર્યું કે વીશની રચનામાં ઈશ્વરનો કોઈ હાથ નથી. ઉત્કાંતીથી જ માનવ આજે વીકાસના આ તથકું પહોંચ્યો છે. ડાર્વિનનો ઉત્કાંતીવાદ વીશના ખુણેખુણામાં જડપથી ફેલાયો. પરીક્ષામે પશ્ચીમના દેશોમાં ધર્મનું વર્યસ્વ ઘટતું ગયું.

૧૮ મી સદીમાં ઓગસ્ટે માનવવાદ (Humanism) નો ઘ્યાલ રજુ કર્યો. તેની રજુઆત એ હતી કે સમગ્ર માનવજાત એક જ છે. માનવનું આઝીકન, ચાઈનીઝ, યુરોપીયન, મેંગોલીયન, ભારતીય વ. વીભાજન માત્ર ભૌગોલીક પ્રદેશોના આધારે થયું છે. જર્મનીના કાર્લ માર્ક્સને તો ધર્મનો જબરદસ્ત વીરોધ કર્યો હતો. કાર્લ માર્ક્સને ધર્મને અફીષા સાથે સરખાવેલ છે. કાર્લ માર્ક્સની અસરવાળા સામ્યવાદી દેશોમાં ધર્મને કોઈ સ્થાન નથી. ૧૯૧૭માં રશીયન કાંતી બાદ રશીયામાં હજારો ચર્ચો તોડી નંખાયા હતા. પાદરીઓને દેશવટો આપવામાં આવતો હતો યા તેમને મોતને ઘાટ ઉતારવામાં આવતા હતા.

ઇંગ્લેન્ડના જહોન ઓસ્ટિને તો સ્પષ્ટપણે ઈશ્વરીય કે હેવી કાનુનનો ઈન્કાર કરી રાજ્ય (માનવ) રચીત કાનુનની તરફણ કરી. તેણે કહ્યું કે દરેક કાનૂન રાજ્યની આજી છે અને પ્રજાજને તેનું પાલન કરવું ફરજીયાત છે. તેનો ભંગ કરનારને અદાલત શીક્ષા કરે

છે. કાયદાશાસ્ત્રમાં ઓસ્ટિનની કાનુનની આજાત્મક વીચારસરણી (Positive Theory of Law) ખૂબ પ્રચલીત છે.

* * *

૨૦૦૨માં ગાંધીનગર સ્વામીનારાયણ મંદીર પર આતંકવાદીઓએ હુમલો કર્મ ત્યારે મંદીરના બે સાધુઓ ગોળી વાગવાથી મૃત્યુ પામ્યા હતા. મંદીરે જહેર કર્યું કે ઈશ્વરને ત્યાં જરૂર હતી તેથી બોલાવી લીધા હતા. જ્યારે રાજ્યે બંને આતંકવાદીઓને ઠાર કર્યા હતા.

ધર્મનીરપેક્ષ રાજ્ય માને છે કે સમગ્ર પ્રત્યાંડનું સંચાલન કોઈ દૈવી કે ઈશ્વરીય શક્તિના આધારે નહીં, પરંતુ વીજાનના નીયમોના આધારે થઈ રહ્યું છે. ધર્મનીરપેક્ષ રાજ્ય માને છે કે પ્રજાના વહીવટી, આરોગ્ય કે પરીવહન, શીક્ષણના પ્રશ્નો વીજાનની મદદથી જ ઉકેલી શકાય.

વૈજ્ઞાનિક માનસ સાહસીક માનસ ધરાવે છે. વૈજ્ઞાનિક કયારેય સત્યનો એ કારણસર અસ્વીકાર કરતો નથી કે તેનો સ્વીકાર કરવાથી સ્થાપીત વીચારસરણી સાથે સંઘર્ષ થશે.

* * *

વૈજ્ઞાનિક અભીગમ ધરાવતી વ્યક્તિ તર્કમાં વીશ્વાસ રાખે છે. જીજાસા—કૃતુહલવૃત્તિ વૈજ્ઞાનિક અભીગમની પાયાની શરત છે. વૈજ્ઞાનિક અભીગમ ધરાવનારને સાખીતી—પ્રમાણમાં વીશ્વાસ હોય છે. તે એમ માને છે કે સત્ય પ્રમાણીત થઈ શકે. આ પ્રમાણ પણ પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ પ્રમાણ, શબ્દ પ્રમાણ ચાલે નહીં.

વૈજ્ઞાનિક અભીગમ ધરાવતી વ્યક્તિ પ્રત્યેક પ્રસંગને પોતાનો અભીપ્રાય ચકાસવાની તક સમજે છે. વૈજ્ઞાનિક અભીગમ સ્વતઃસંપૂર્ણ નથી. એ જ્યાં સુધી સમજ પરી છે ત્યાં સુધીના સત્યની તે વાત કરે છે. કોઈ અનુભવ પરથી જે તેનો અભીપ્રાય બદલાય, તો તરત જ તે સ્વીકારી લે છે અને તેની જહેરાત પણ કરે છે.

* * *

* રાજ્યને પોતાનો કોઈ ધર્મ હોતો નથી

ધર્મ હંમેશા પરલોક કલ્યાણની વાત કરે છે. રાજ્યને તેની સાથે કોઈ નીરખત સત્યાન્વેધણ

નથી. રાજ્ય માનવ-માનવ વચ્ચેના ઈહલોકના સંબંધોની ચીતા કરે છે. ધર્મનીરપેક્ષ રાષ્ટ્રને વ્યક્તિના ઈશ્વર સાથેના સંબંધો સાથે નીરખત નથી.

- * રાજ્ય કોઈ ધર્મ કે ધાર્મિક પ્રવૃત્તીનું સમર્થન કરી શકે નહીં.
- * સરકારી શીક્ષણ સંસ્થાઓમાં ધાર્મિક શીક્ષણ પર પ્રતીબંધ.
- * સરકારી કરવેરાના નાણાં ધાર્મિક પ્રવૃત્તીના સમર્થન માટે ખર્ચ શકાય નહીં.
- * ધર્મનીરપેક્ષ રાષ્ટ્રમાં દરેક વ્યક્તિને ધર્મ સ્વાતંત્ર્યનો અધીકાર.

* * *

એક કેસમાં હરાવાયેલ છે કે આજાન ઈસ્લામ ધર્મનોઓંતરીક ભાગ છે. પરંતુ તે સમયે લાઉડસ્ફીકરના ઉપયોગ પર નીંંત્રણ મુકવામાં આવે તો તેનાથી અનુચ્છેદ ૧૪,૧૮ (૧) (A) અનુચ્છેદ ૨૫ નો ભંગ થતો નથી.

રાજ્ય ધર્મના કારણસર કોઈપણ વ્યક્તિ સાથે ભેદભાવ કે પક્ષપાત કરી શકે નહીં. ધર્મ નીરપેક્ષ રાજ્યની, શાસનમાં વૈજ્ઞાનિક અભીગમ કેળવવાની પણ ફરજ છે. એટલે કે રાજ્યે માત્ર હકીકતો, ચકાસણી અને પ્રયોગના અનુભવના આધારે જ નીર્ણયો લેવા જોઈએ.

:: પુસ્તીકા મેળવવા માટેનું સરનામું ::

બનાસકંઠા જીલ્લા અંધશ્રદ્ધા નીર્મુલન સમીતી

C/O ગીરીશ સુંદ્રીયા, ૫૮/૨, ચાણકયપુરી સોસાયટી, હનુમાન ટેકરી,

આબુ હાઇવે, પાલનપુર-ઉલ્લે ૦૦૧. મો - ૯૮૨૬૬ ૬૩૮૨૧

Email : girisundhiya62@gmail.com

નાનો શો અપવાદ મોટી ઘટના સર્જી શકે

કલ્પી લો કે ઊચાઈવાળી એક જગ્યાથી પાણીનો રેલો નીકળે છે. એને કોઈ વીજન નડશે નહીં ત્યાં સુધી એ એક સરખો એક જ દીશામાં સમાન ગતીએ વહેશે. એટલામાં જો એ ઊચાઈથી પડે એટલે કે ધોઘ બને ત્યારે એની આ સમાનતા મટી જાય છે. શરૂઆતની અસમાનતા તો નાની હશે. એના સમાન વહેણમાં આ નાની શી અસમાનતા—અપવાદ મોટી ઘટના બની જશે. કદાચ બે—ત્રણ નદીઓ બનશે અને જુદી જુદી દીશામાં પોતપોતાની ગતીએ આગળ વધશે. એ રેલાનો કયો ભાગ કોની સાથે જશે એ ખાત્રીપુર્વક કહી શકાતું નથી. આ ભાગો જાણે પોતપોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે પોતાનું સ્થાન પસંદ કરી લે છે ! આ પસંદગીને આંકડાશાસ્ત્રમાં યદેચ્છ (Random)થી ઓળખવામાં આવે છે.

રેશનાલીઝમમાં વીક્ષોપ પાડનારાઓને

-અન. વી. ચાવડા

ધર્મ અને ઈશ્વરને નામે વ્યવસાય કરનારા સ્થાપીત હીતોના ખોળામાં આળોટનારાં કેટલાંક ગુજરાતી લેખકો પોતે રેશનાલીસ્ટ ન હોવાં છતાં સવાયા રેશનાલીસ્ટ બનીને રેશનાલીઝમ વીષે જાતજ્ઞતા બાલીશ અને બુદ્ધીહીન મંતવ્યો સતત આપતા રહેતા હોય છે. એક તરફ તેઓ રેશનાલીઝમને શ્રેષ્ઠ જીવન પદ્ધતી તરીકે નવાજતા હોય છે, પરંતુ બીજી તરફ પોતે રેશનાલીસ્ટ બનવાથી દુર રહેતા હોય છે. એક તરફ તેઓ પોતાને અજોયવાદી કહેતા હોય છે, અને બીજી તરફ તેઓ ઈશ્વર અને આસ્થાનો પક્ષ ખેંચીને પોતે ઈશ્વરવાદી હોવાનો પુરાવો આપતા હોય છે. એક તરફ તેઓ ઈશ્વરની ચર્ચા નહીં કરવાની હીમાયત કરતા હોય છે, અને બીજી તરફ તેઓ વારંવાર ઈશ્વરની ચર્ચા કરતા રહેતા હોય છે. એક તરફ તેઓ ઈશ્વર છે કે નહીં તેની શોધ વીજાનના હાથમાં છે તેથી વીજાન તેનો નીણ્યું ન જણાવે ત્યાં સુધી નાસ્તીકોને ઈશ્વરનો ઈંકાર કરવાની ના પાડે છે, પરંતુ તે જ વખતે તેઓ ઈશ્વરના પ્રચારકોને એવું સુચન કરવાની હીમત દર્શાવી શકતા નથી. ઉપરાંત પેટ ભરવા માટે ભીખારીઓ ઈશ્વર વીશે જેવા ગપગોળા ચલાવતા હોય છે. એવા જ નીત્ય નવા ગપગોળાઓ તેઓ ઈશ્વર વીષે ગબડાવતા રહેતા હોય છે. એક તરફ તેઓ શદ્ધાળુ વૈજ્ઞાનીકો ઈશ્વર વીશે શું કહે છે, તેની વાતો કરતા હોય છે, પરંતુ અપવાદુપ વૈજ્ઞાનીકો ઈશ્વર વીશે શું કહે છે તે વીશે તેઓ ચુપ રહે છે. એક તરફ તેઓ રેશનાલીસ્ટ બનતા હોતા નથી અને બીજી તરફ તેઓ રેશનાલીસ્ટોને માર્ગદર્શન આપવાની નાદાનીયત કરતા હોય છે.

આમ જેને ખબર જ નથી કે પોતે શું છે અર્થાત્ પોતે આસ્તીક, નાસ્તીક, અજોયવાદી કે રેશનાલીસ્ટ છે એની ખબર જ નથી એવા અનીશીતતામાં આળોટનારા, દીઘામાં અટવાયેલા, સ્થીરતા વીનાના અને સ્થાપીત હીતો પરત્યે કુણી લાગણી રાખનારા અથવા તેમનાથી ઉરનારા લેખકો જ્યારે રેશનાલીઝમ વીષે બીજીહીન બક્કવાસ કરીને રેશનાલીઝમની શુદ્ધ વૈજ્ઞાનિક અને માનવવાદી વીચારધારામાં પ્રદૂષણ ફેલાવી તેને વીકૃત અને નીર્બળ બનાવવાના મલીન પ્રયાસો કરતાં રહેતાં હોય છે, ત્યારે લાગે છે કે આ લેખકોની કોલમો અખબારોમાં સ્થાપીત હીતોની તેમની ચાંપલુસીને કારણે જ ચાલતી હોવી જોઈએ. જો તેઓ સાચા અને પ્રમાણીક હોય તો તેમણે રેશનાલીઝમની વીશુદ્ધ વીચારધારાનો જ પ્રચાર કરવો જોઈએ. ઈશ્વર અને આસ્થાને અપનાવી દુધ અને દહી બનેમાં પગ નહીં રાખવો જોઈએ.

સત્યાન્વેષણ

RNI, Delhi, Regd. No. GUJ GUJ/2009/30348 Posted under Registration
License No. SRT-716/2019-2021 (with prepayment of postage)

જાદવ પુછે છે :

આપણા એક મંત્રી

-સુર્યકાન્ત શાહ

જાદવ પુછે છે :

ધાર્મિક કહૃતવાદ અને રેશનાલીઝમ કહૃતવાદમાં ફરક શું છે ?

પહેલા કહૃતવાદને સમજ્ઞાએ. માત્ર પોતાનો મત જ નહીં, પરંતુ પોતાની રજૂઆત પણ સાચી છે અને તેનો જ અમલ થવો જોઈએ એવો દુરાગ્રહ રાખીને સામુહીક કર્ત્વોદ્ધારા અને સામુહીક બળાત્કારની હીસા સુધી જઈ શકે તેવું વર્તન તે કહૃતવાદ. કેટલીકવાર આવા કહૃતવાદીઓને રાજકીય સત્તા મળી જાય છે ત્યારે તેઓ રાજ્યના માનવ અને ભૌતીક સાધનોનો ઉપયોગ કરીને પોતાના અને અન્ય દેશોમાં પણ જઈને હીસાનો માહોલ ઉભો કરી પોતાના મત અથવા રજૂઆતને લોકો પર હોકી બેસાડે છે.

ધર્મનો આખો પાયો અવાસ્તવિક છે. એમાં માત્ર માન્યતા, અભીપ્રાયો અને મતમતાંતરો છે. આ બધું મોટે ભાગે સત્યથી વેગળું હોય છે. આથી એના ઠેકેદારો લાલચ અને ભયની મદદથી પોતાની વાત લોકો પર હોકી બેસાડતા હોય છે. મોટા ભાગની પ્રજા એમનો શીકાર બને છે. પોતાની વાત જ શ્રેષ્ઠ હોવાનો એમનો એક વધારાનો દાવો હોય છે. આથી તેઓ ગળાકાપ સ્વર્ધમાં ઉત્તરે છે. અન્ય ધર્મિઓને ગમે તેમ કરીને નીચા પાડવાથી માંડી કટલ કરવા સુધી તેઓ જ્યારે પહોંચે છે ત્યારે તેઓ કહૃતવાદી બને છે. આમ, પોતાના ધર્મના મત તેમ જ માન્યતાને શ્રેષ્ઠ પુરવાર કરવા માટેની વૃત્તિ ધાર્મિક કહૃતવાદ છે.

રેશનાલીસ્ટો કહૃતવાદી હોઈ શકે જ નહીં. જો તેઓ કહૃતવાદી બને તો તેઓ રેશનાલીસ્ટ રહે નહીં. માનવકેન્દ્રીતા, વૈજ્ઞાનિક અભીગમ અને ઘટનાને પુર્વગ્રહરહીત મુલવવાં જેવાં લક્ષણો રેશનાલીઝમનાં છે. ગરબડ ત્યાં થાય છે કે જ્યારે નાસ્તીકોને રેશનાલીસ્ટ માની લેવામાં આવે છે. બધા રેશનાલીસ્ટો નાસ્તીક હોય જ, પરંતુ બધા નાસ્તીકો રેશનાલીસ્ટ હોતા નથી. આ પુર્વેના ‘સત્યાન્વેષણ’ના અંકમાં જગ્યાવ્યું છે તેમ પુતીન નાસ્તીક છે, પરંતુ રેશનાલીસ્ટ નથી. આથી પુતીન જેવા નાસ્તીકો જ્યારે કહૃતવાદી બને છે ત્યારે ગેરસમજ થાય છે કે તે રેશનાલીસ્ટોનો કહૃતવાદ છે. રેશનાલીસ્ટો રેશનાલીઝમના પ્રચાર-પ્રસાર માટે માત્ર સમજાવટ, દલીલો અને હકીકતોના વીજ્લેપણનો આશરો લે છે. પ્રતીપક્ષ સમજે, સ્વીકારે તો એ મહત્તમ આનંદ પ્રાપ્ત કરશે. અન્યથા એમની જે પસંદગી હોય તે.

માલીક સત્યશોધક સભા વતી મુદ્રક અને પ્રકાશક સુર્યકાન્ત શોભાગંડ શાહે અગ્રવાલ ટ્રસ્ટ, રંગીલદાસ મહેતાની શેરી, ગોપીપુરા, સુરત-(ગુજરાત), ખાતે ‘સત્યાન્વેષણ’ છાચું અને પ્રચીલ કર્યું. મુખ્ય સંપાદક : સુર્યકાન્ત શાહ